

C-215/24. sz. [Fira]ⁱ ügy**Előzetes döntéshozatal iránti kérelem****A benyújtás napja:**

2024. március 20.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Tribunal Judicial da Comarca do Porto – Juízo Local Criminal de Vila Nova de Gaia (Portugália)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2024. március 19.

Felperes:

ügyészség

Alperes:

YX

**Tribunal Judicial da Comarca do Porto (portói kerületi bíróság, Portugália)
Juízo Local Criminal de Vila Nova de Gaia (Vila Nova de Gaia-i helyi
büntetőbíróság, Portugália) – Juiz 2 (2. sz. bíró)**

Rendes eljárás (egyesbíró)

- 1 A Tribunal Judicial da Comarca do Porto (portói kerületi bíróság, Portugália) – Juízo Local Criminal de Vila Nova de Gaia (Vila Nova de Gaia-i helyi büntetőbíróság, Portugália) – 2. sz. bíró az előzetes döntéshozatal iránti következő kérelem előterjesztéséről határoz a 4860/13.7TB VNG. sz., az ügyészség által indított, YX büntetőjogi felelősségének megállapításához vezető büntetőeljárásban [omissis].

I. Bevezetés

- 2 A tényállás megvalósulásának időpontjában az 1990. január 15-i Decreto-Lei n.º 20-A/90 (20-A/90. sz. törvényerejű rendelet) 23. cikkének (1) és

ⁱ A jelen ügy neve fiktív. Az nem egyezik az eljárásban részt vevő egyetlen fél valódi nevével sem.

- (4) bekezdésében meghatározott és büntetett adócsalás bűncselekménye miatt YX-et 2018. október 9-én hat hónap szabadságvesztés-büntetésre ítélték, amelyet 180 napi pénzbüntetésre változtattak át. E határozatot azzal indokolták, hogy a portugál jog előírja az érdekek mérlegelését és a helyettesítő büntetés kiszabásának megfelelőségére vonatkozó elemzést, amennyiben a kiszabott szabadságvesztés-büntetés megfelel a helyettesítő büntetés formai követelményeinek, és *in abstracto* ilyen átváltás tárgyát képezheti. A helyettesítő büntetések közé tartoznak különösen az alternatív pénzbüntetések, amint azt a portugál büntető törvénykönyv 45. cikke előírja: „(1) Egy évig terjedő szabadságvesztés kiszabása esetén e büntetést pénzbüntetésre vagy más alkalmazandó, szabadságvesztés nélküli büntetésre kell átváltoztatni, kivéve, ha a jövőbeni bűncselekmények elkövetésének megelőzése érdekében a szabadságvesztés végrehajtása szükséges”.
- 3 A pénzbüntetés megfizetésének elmaradása miatt elrendelték az elsődlegesen kiszabott hat hónap szabadságvesztés-büntetés végrehajtását a portugál büntető törvénykönyv 45. cikkének (2) bekezdése alapján, amely kimondja, hogy „[a]z elítéltnak a pénzbüntetés megfizetésének elmaradása esetén az ítéletben kiszabott szabadságvesztést kell letöltenie. E törvénykönyv 49. cikke (3) bekezdésének rendelkezéseit analógia útján alkalmazni kell.”
 - 4 A portugál büntető törvénykönyv 49. cikkének (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik: „Az alternatív szabadságvesztés-büntetés végrehajtása egy és három év közötti időtartamra felfüggeszthető, ha az elítélt bizonyítja, hogy a pénzbüntetést neki fel nem róható okból nem fizette meg, feltéve, hogy e felfüggesztést gazdasági vagy pénzügyi tartalommal nem rendelkező kötelezettségek vagy magatartási szabályok betartásához kötötték. Az alternatív szabadságvesztés-büntetést végrehajjták, ha a kötelezettségeket vagy magatartási szabályokat nem tartják be, míg betartásuk esetén a büntetést eltörlik.”
 - 5 Mivel YX elítélt nem bizonyította, hogy a pénzbüntetés meg nem fizetése nem volt neki felróható, a bíróság visszavonta a helyettesítő büntetést, és a vonatkozó elfogatóparancs kibocsátásával elrendelte a szabadságvesztés-büntetés végrehajtását.
 - 6 Ezen elfogatóparancsot azonban nem lehetett végrehajtani, mivel az érintett külföldre utazott, aminek következtében a kiszabott büntetés szempontjából szökésben lévő személynek nyilvánították.
 - 7 Az érintett személy felkutatására tett lépések nyomán megállapították, hogy az érintett Spanyolországban tartózkodik.
 - 8 Ezt követően 2022. február 22-én európai elfogatóparancsot bocsátottak ki az érintett személy átadása és a vele szemben kiszabott hat hónap szabadságvesztés-büntetés letöltése érdekében.
 - 9 Ezen európai elfogatóparancs végrehajtása során a spanyol igazságügyi hatóságok megtagadták az érintett személy átadását arra hivatkozva, hogy jogszerűen

Spanyolországban tartózkodik, és a büntetését ott kívánja letölteni, ugyanakkor vállalták, hogy elismerik a kiszabott (portugál) büntetést, és azt Spanyolországban végrehajtják.

- 10 E tekintetben a spanyol hatóságok eleget tettek a kölcsönös elismerés elvének büntetőügyekben hozott, szabadságvesztés büntetéseket kiszabó vagy szabadságelvonással járó intézkedéseket alkalmazó ítéleteknek az Európai Unióban való végrehajtása céljából történő alkalmazásáról szóló, 2008. november 27-i 2008/909/IB tanácsi kerethatározat (HL 2008. L 327., 27. o.; a továbbiakban: 2008/909 kerethatározat) 4. cikkének, és nyilatkozatot tettek, amelyben kijelentették, hogy elismerik a portugál bíróság által kiszabott büntetést, ezáltal elkerülve az elítélt személy büntetlenségét.
- 11 2023. október 11-én azonban a spanyol büntető törvénykönyv 80. cikke alapján, amely az e jogrend szerinti büntetőeljárásokban lehetővé teszi a bíróság számára a két évnél rövidebb szabadságvesztés-büntetés két és öt év közötti időtartamra való felfüggesztését, a Juzgado Central de Lo Penal n.º 1 de Madrid (madridi 1. sz. központi büntetőbíróság, Spanyolország) két évre felfüggesztette a szóban forgó bűncselekmény elkövetése miatt YX-re kiszabott hat hónap szabadságvesztés-büntetés végrehajtását.
- 12 Mivel a portugál ügyészség nem értett egyet a spanyol bíróság határozatával, az **alábbi indokok** alapján az Európai Unió Bíróságához intézett előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztését kérte.

II. Indokolás

- 13 A jelen ügyben a 2008/909 kerethatározat rendelkezései, valamint az európai elfogatóparancsról és a tagállamok közötti átadási eljárásokról - Egyes tagállamok nyilatkozatai a kerethatározat elfogadásáról szóló, 2002. június 13-i 2002/584/IB tanácsi kerethatározat (HL 2002. L 190., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 19. fejezet, 6. kötet, 34. o.; a továbbiakban: 2002/584 kerethatározat) rendelkezései alkalmazandók.
- 14 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata értelmében a kerethatározatok, még ha nem is rendelkeznek közvetlen hatállyal, kötelezőek az igazságügyi hatóságokra nézve, köztük a nemzeti bíróságokra nézve is, akiknek a nemzeti jogot az uniós jognak megfelelően kell értelmezniük. A nemzeti jog alkalmazásakor tehát a bíróságok azt kötelesek a kerethatározat rendelkezéseinek és céljainak fényében értelmezni [2017. június 29-i Popławski ítélet, C-579/15, EU:C:2017:503, 31. pont; 2016. november 8-i Ognyanov ítélet, C-554/14, EU:C:2016:835, 62-64. pont].
- 15 Ezenfelül valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak szövegét, hanem annak szövegkörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi (2015. július 16-i Lanigan ítélet, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, 35. pont).

- 16 A 2002/584 kerethatározat 1. cikkének (2) bekezdése értelmében a tagállamok minden európai elfogatóparancsot a kölcsönös elismerés elve alapján és e kerethatározat rendelkezéseinek megfelelően hajtanak végre.
- 17 E tekintetben a 2002/584 kerethatározat 4. cikkének 6. pontja kimondja az elfogatóparancs végrehajtása megtagadásának egyik okát, amely szerint a végrehajtó igazságügyi hatóság megtagadhatja az ilyen elfogatóparancs végrehajtását, ha azt büntetés végrehajtása céljából bocsátották ki, amennyiben a keresett személy „*a végrehajtó tagállamban tartózkodik, amelynek állampolgára vagy lakosa*”, és ez az állam vállalja, hogy saját hazai joga szerint végrehajtja ezt a büntetést.
- 18 Egyébiránt a 2008/909 kerethatározat 25. cikke előírja, hogy e kerethatározat rendelkezéseit kell alkalmazni – olyan mértékben, amennyire azok összhangban vannak azon [helyesen: az említett] kerethatározat rendelkezéseivel – a büntetések olyan esetekben történő végrehajtására, amikor a tagállam azon [helyesen: az említett] kerethatározat 4. cikkének (6) bekezdése szerinti esetekben vállalja a büntetés végrehajtását. A jelen esetben a spanyol igazságügyi hatóságok arra hivatkoztak, hogy a keresett személy tartózkodási helye alapján az európai elfogatóparancs végrehajtása megtagadható, és vállalták a büntetés végrehajtását.
- 19 A 2008/909 kerethatározat 8. cikke meghatározza, hogy a végrehajtó állam illetékes hatósága milyen korlátokon belül alakíthatja át a kibocsátó államban kiszabott büntetést. Az e kerethatározat mögött meghúzódó logika és materialitás fényében úgy tűnik, hogy ezek a feltételek képezik az egyedüli kivételt a végrehajtó hatóságot terhelő azon kötelezettség alól, hogy elismerje a neki továbbított ítéletet és végrehajtsa a büntetést, amely büntetés időtartamának és jellegének meg kell felelnie a kibocsátó tagállamban hozott ítéletben előírtaknak.
- 20 Az eljáró bíróság úgy véli, hogy a végrehajtó állam nem módosíthatja visszamenőleges hatállyal a kibocsátó állam bíróságának határozatát oly módon, hogy a büntetést kiszabó bíróság határozatát végül a saját határozatával helyettesíti. Következésképpen a végrehajtó államnak a büntetés végrehajtására hatáskörrel rendelkező hatósága nem függesztheti fel e végrehajtást, még akkor sem, ha ez a lehetőség a nemzeti határozatok esetében fennáll. Az ellentétes tartalmú határozat ugyanis veszélyeztetné a 2008/909 kerethatározat által megvalósítani kívánt célokat, többek között a kölcsönös elismerés elvének tiszteletben tartását, ami az Európai Unióban a büntetőügyekben folytatott igazságügyi együttműködés alapvető eleme.
- 21 Ha ugyanis a végrehajtó állam nemzeti bírósága a [kibocsátó] állam bírósága által hozott, büntetőjogi felelősséget megállapító ítélet elismerését követően felfüggesztené a tényleges szabadságvesztés-büntetést (még akkor is, ha e felfüggesztés összhangban van a nemzeti jogának a nemzeti bíróságok határozataira vonatkozó rendelkezéseivel), holott a kibocsátó állam illetékes hatóságai a nemzeti joguk alapján nem függesztették fel a büntetést, az aláásná a

tagállamoknak az egymás igazságszolgáltatási rendszereibe vetett különleges, kölcsönös bizalmát.

- 22 Az eljáró bíróság megítélése szerint a Bíróság legalábbis hallgatólagosan elismerte ennek lehetetlenségét a 2020. március 11-i SF (Európai elfogatóparancs – A végrehajtó államba történő visszaszállítás garanciája) ítélet (C-314/18, EU:C:2020:191) 65. pontjában, amely megállapítja, hogy a 2008/909 kerethatározat 8. cikke szigorú feltételeket szab a kibocsátó államban kiszabott büntetésnek a végrehajtó tagállam illetékes hatósága által történő átalakításához, *„amely feltételek így az említett hatóságot terhelő azon alapvető kötelezettség alóli egyetlen kivételt képezik, amelynek értelmében a részére továbbított ítéletet el kell ismernie, és végre kell hajtania azon büntetést, amelynek időtartama és jellege megfelel a kibocsátó államban hozott ítéletben meghatározottaknak (lásd ebben az értelemben: 2016. november 8-i Ognyanov ítélet, C-554/14, EU:C:2016:835, 36. pont)”. Ezt az álláspontot a 2021. április 15-i AV (Összbüntetési ítélet) (C-221/19, EU:C:2021:278) ítélet 35. pontja is megerősíti.*
- 23 Amint azt a Bíróság a 2020. március 11-i SF (Európai elfogatóparancs – A végrehajtó államba történő visszaszállítás garanciája) ítélet (C-314/18, EU:C:2020:191) rendelkező részének 2. pontjában már kimondta: *„A 2009/299 kerethatározattal módosított, 2008/909 kerethatározat 25. cikkét úgy kell értelmezni, hogy amennyiben a büntetőeljárás lefolytatása céljából kibocsátott európai elfogatóparancs végrehajtása a 2009/299 kerethatározattal módosított, 2002/584 kerethatározat 5. cikkének 3. pontjában előírt feltételtől függ, a végrehajtó tagállam a kibocsátó tagállamban az érintett személlyel szemben kiszabott szabadságvesztés-büntetés vagy szabadságelvonással járó intézkedés végrehajtása céljából e büntetés időtartamát kizárólag a 2009/299 kerethatározattal módosított, 2008/909 kerethatározat 8. cikkének (2) bekezdésében előírt szigorú feltételek között igazíthatja ki.”*
- 24 Ezt az okfejtést a jelek szerint a jelen ügyben is követni kell.
- 25 A 2008/909 kerethatározatnak a 25. cikk alapján alkalmazandó 8. cikkében előírt eseteken kívül ugyanis nem fogadható el a büntetésnek az illetékes spanyol bíróság általi átalakítása vagy módosítása (a büntetés végrehajtásának felfüggesztése útján), mivel ezzel megsértenék a kölcsönös elismerés elvét.
- 26 Az eljáró bíróság továbbá úgy véli, hogy bár a 2008/909 kerethatározat 17. cikke előírja, hogy a büntetés végrehajtására a végrehajtó állam joga irányadó, e cikk csupán a szabadságvesztés-büntetés tényleges végrehajtásának biztosítására irányuló intézkedésekre vonatkozik. Semmi sem teszi ugyanis lehetővé e cikk rendelkezéseinek olyan irányú értelmezését, hogy annak tárgyi hatálya kiterjed a keresett személlyel szemben kiszabott szabadságvesztés-büntetés végrehajtásának felfüggesztéséről szóló határozatra.
- 27 Összefoglalva, a spanyol bíróság arra hivatkozva vállalta az ítélet végrehajtását, hogy az elítélt spanyolországi tartózkodási helye alapján lehetősége van

megtagadni az európai elfogatóparancs végrehajtását. E kötelezettségvállalást követően a 2008/909 kerethatározattal összhangban elismerés és végrehajtás céljából továbbították neki a portugál bíróság által hozott, a büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletet. A spanyol bíróság nem hivatkozhat saját nemzeti jogszabályaira az elítélttel szemben kiszabott büntetés felülvizsgálata vagy módosítása céljából a 2008/909 kerethatározat 8. cikkének (2) és (4) bekezdéséből, 17. cikkének (2) bekezdéséből és 19. cikkének (2) bekezdéséből fakadó feltételeken és korlátokon túl.

- 28 Amint azt a Bíróság a 2017. június 29-i Popławski ítéletben (C-579/15, EU:C:2017:503, 22. pont) kimondta, a 2002/584 kerethatározat 4. cikkének 6. pontja értelmében az európai elfogatóparancs végrehajtásának megtagadása a végrehajtó tagállam valódi kötelezettségvállalását feltételezi a keresett személlyel szemben a kibocsátó államban kiszabott szabadságvesztés-büntetés végrehajtására vonatkozóan, mivel az európai elfogatóparancs végrehajtását meg kell előznie a végrehajtó igazságügyi hatóság arra irányuló vizsgálatának, hogy ténylegesen lehetséges-e a büntetés végrehajtása. Következésképpen a végrehajtó államnak, amennyiben nem tudja vállalni a büntetés tényleges végrehajtását, el kell kerülnie a keresett személy büntetlenségét, és e személy kibocsátó államnak való átadásával végre kell hajtania az európai elfogatóparancsot.
- 29 A spanyol állam az európai elfogatóparancs végrehajtásának megtagadásakor ezért kijelentette, hogy hajlandó átvállalni a felelősséget a büntetés maradéktalan végrehajtásáért, a szabadságvesztés-büntetés helyettesítő intézkedéssé való átváltoztatásának lehetősége nélkül (az ehhez előírt szigorú feltételek nem teljesültek), mivel ezzel módosítaná a kibocsátó állam bíróságának határozatát, amit a 2008/909 kerethatározat nem tesz lehetővé.
- 30 Az eljáró bíróság ezenfelül úgy véli, hogy a spanyol igazságügyi hatóságnak a fent említett nemzetközi jogi eszközök rendelkezéseivel összhangban mindenesetre előzetesen tájékoztatnia kellett volna a kibocsátó államot a szabadságvesztés felfüggesztésének lehetőségéről, hogy a kibocsátó állam a kerethatározat 12. és 13. cikkének megfelelően választ adhasson.

*

- 31 A fentiekre tekintettel a jelen ügy ténybeli háttere maga után vonja az uniós jog szabályainak alkalmazását. Ezen összefüggés megnehezíti a nemzeti bíróságnak az ügy folytatásával vagy befejezésével kapcsolatos határozathozatát. E helyzettel szembesülve elengedhetetlen a tényállás és a vonatkozó jogi rendelkezések részletes elemzésének elvégzése.
- 32 A Lisszaboni Szerződés 19. cikke (3) bekezdésének b) pontjával összhangban a Bíróság „a nemzeti bíróságok kérelmére előzetes döntést hoz az uniós jog értelmezésére vagy az intézmények által elfogadott jogi aktusok érvényességére vonatkozó kérdésekről”.

- 33 Ehhez hasonlóan az EUMSZ 267. cikk előírja, hogy „[a]z Európai Unió Bírósága hatáskörrel rendelkezik előzetes döntés meghozatalára a következő kérdésekben: [...] [b]) az uniós intézmények, szervek vagy hivatalok jogi aktusainak érvényessége és értelmezése;”, valamint hogy „[h]a egy tagállam bírósága előtt ilyen kérdés merül fel, és ez a bíróság úgy ítéli meg, hogy ítélete meghozatalához szükség van a kérdés eldöntésére, kérheti az Európai Unió Bíróságát, hogy hozzon ebben a kérdésben döntést.”
- 34 Mivel teljesülnek az uniós jog által előírt feltételek, az előzetes döntéshozatal – hacsak nem tévedek – releváns és szükséges az uniós jog elsőbbségének biztosítása érdekében.
- 35 A jelen ügy az uniós jog értelmezése és alkalmazása tekintetében olyan észszerű kétséget vet fel, amely döntő következményekkel jár az ügy végső kimenetelére nézve. Az Európai Unió Bírósága elé utalás tehát szükséges a szóban forgó uniós jogi rendelkezések eltérő értelmezéseinek elkerülése érdekében. Az eljáró bíróság egyébiránt a nemzeti ítélkezési gyakorlat és a Bíróság ítélkezési gyakorlatának tanulmányozását követően úgy véli, hogy a jogvita tárgyáról nem tűnik úgy, hogy azt olyan alapos elemzésnek vetették volna alá, amely alkalmas lenne a felmerült kétség eloszlatására, és az említett szabályok értelmezése továbbra is nehézségeket vet fel.
- 36 **A Bíróság tehát hatáskörrel rendelkezik a Szerződés értelmezésére vonatkozó előzetes döntés meghozatalára, és bármely tagállami bíróság, amennyiben ilyen kérdés merül fel előtte, kérheti a Bíróság állásfoglalását, ha megítélése szerint az ítéletének meghozatalához szükség van e kérdés eldöntésére. Ez a jól ismert mechanizmus a nemzeti bíróság által az Unió Bíróságától kért előzetes döntéshozatal mechanizmusa, amelynek elsődleges és legfontosabb funkciója az uniós jog valamennyi tagállamban való egységes értelmezése és ezen keresztül egységes alkalmazása, e jog mindenkor tényleges érvényesülése érdekében.**
- 37 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem előterjesztéséről kizárólag a bíróság dönt, amely **hivatalból** is előterjeszthet kérelmet. Hasonlóképpen a bíróság feladata a Bíróság elé terjesztendő **kérdések megfogalmazása.**
- 38 A jelen ügyben az eljáró bíróság úgy véli, hogy a Bíróság válasza **elengedhetetlen az eljárás folytatásával kapcsolatos határozathozatalhoz.**

III. AZ ELŐZETES DÖNTÉSHOZATALRA ELŐTERJESZTETT KÉRDÉSEK

Ezen okoknál fogva a Tribunal Judicial da Comarca do Porto (portói kerületi bíróság, Portugália) - Juízo Local Criminal de Vila Nova de Gaia (Vila Nova de Gaia-i helyi büntetőbíróság, Portugália) - 2. számú bíró úgy határoz, hogy **felfüggeszti az eljárást mindaddig, amíg az Európai Unió Bírósága az EUMSZ 267. cikk b) pontjával összhangban előzetes döntéshozatal keretében állást nem foglalt a következő kérdésekben:**

1. A végrehajtó állam, miután a 2002/584 kerethatározat 4. cikkének 6. pontja alapján az elítélt személy tartózkodási helyére hivatkozva megtagadta az európai elfogatóparancs végrehajtását és elismerte a büntetőjogi felelősséget megállapító ítéletet, hivatkozhat-e a belső jogának alkalmazására és a végrehajtó államként fennálló joghatóságára a kibocsátó állam által kiszabott tényleges szabadságvesztés-büntetés felfüggesztése érdekében, amennyiben már megindították az ezen ítélet végrehajtására irányuló eljárást?

2. Módosíthatja-e a végrehajtó állam igazságügyi hatósága a 2008/909 kerethatározat 8. cikkében és 17. cikkének (1) és (2) bekezdésében meghatározott eseteken túl a kibocsátó állam igazságügyi hatóságának jogerőre emelkedett határozatát?

3. Úgy kell-e értelmezni a 2008/909 kerethatározat 17. cikkének (1) bekezdését, hogy az lehetővé teszi a végrehajtó állam számára, hogy a belső jogában foglalt feltételeket alkalmazva felfüggeszse a tényleges szabadságvesztés-büntetést, ha a kibocsátó állam illetékes hatóságai a saját jogukkal összhangban ezt nem tették meg?

Az előző kérdésekre adott igenlő válasz esetén:

4. A 2008/909 kerethatározat 12. és 13. cikkének, valamint 17. cikke (3) bekezdésének rendelkezéseire tekintettel a spanyol igazságügyi hatóságoknak (végrehajtó állam) nem kellett volna-e előzetesen tájékoztatniuk a kibocsátó államot a keresett személlyel szemben kiszabott szabadságvesztés-büntetés felfüggesztésének lehetőségével kapcsolatos álláspontjukról?

IV. SÜRGŐSSÉGI ELŐZETES DÖNTÉSHOZATALI ELJÁRÁS

A Bíróság eljárási szabályzata 107. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés harmadik részének V. címe szerinti területek vonatkozásában egy vagy több kérdést felvető előzetes döntéshozatalra utalás – a kérdést előterjesztő bíróság kérelmére vagy kivételesen hivatalból –, a jelen eljárási szabályzat rendelkezéseitől eltérve, sürgősségi eljárásban is elbírálható. (2) A kérdést előterjesztő bíróság kérelme ismerteti a sürgősség fennállását alátámasztó és ezen eltérő eljárás alkalmazását igazoló jogi és ténybeli körülményeket, valamint lehetőség szerint megjelöli az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre a kérdést előterjesztő bíróság által javasolt választ. [...]”

Kétségtelen, hogy a szóban forgó ügy az EUM-Szerződés harmadik része V. címének, pontosabban e cím „Igazságügyi együttműködés büntetőegyekben” című 4. fejezetének a hatálya alá tartozik. Az e fejezetet nyitó cikk – az

EUMSZ 82. cikk – rögzíti a büntetőügyekben hozott bírósági ítéletek és határozatok kölcsönös elismerésének elvét.

Ezen túlmenően a jelen előzetes döntéshozatal iránti kérelem az európai elfogatóparancs végrehajtásának megtagadásával kapcsolatos olyan ügyben merül fel, amelyben a spanyol igazságügyi hatóságok, amelyek figyelembe vették az elítélt személy Spanyolországban való jogszerű tartózkodását és azt, hogy az elítélt ebben az országban kívánja letölteni a büntetését, vállalták, hogy elismerik és végrehajtják a kiszabott büntetést, azonban úgy döntöttek, hogy saját nemzeti jogukat alkalmazva felfüggesztik a büntetést. Ezért helyénvaló a sürgősségi eljárás alkalmazása, mivel a felvetett kérdések meghatározó jelentőségűek az elítélt személy jogi helyzetének a folyamatban lévő eljárás keretében való értékelése szempontjából.

Következésképpen az eljáró bíróság azt javasolja, hogy a Bíróság **az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre a következő válaszokat adja:**

1. Az eljáró bíróság véleménye szerint a kölcsönös elismerés elve azt jelenti, hogy egy tagállam igazságügyi hatósága által a saját jogával összhangban hozott bírósági határozat közvetlenül végrehajtható egy másik tagállam igazságügyi hatósága által oly módon, hogy ezen ítélet joghatásai legalább egyenértékűek a nemzeti igazságügyi hatóságok határozatainak joghatásaival. Az európai elfogatóparancs végrehajtásának megtagadása esetén, ahogy a jelen esetben is, a végrehajtó állam következképpen köteles elfogadni, hogy a büntetést a kibocsátó állambeli végrehajtásával azonos feltételek mellett hajtsa végre.

2. A kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy e kérdésre nemleges választ kell adni, mivel a 2008/909 kerethatározat a 8. cikkében és a 17. cikkének (2) bekezdésében szigorúan meghatározza azokat a körülményeket, amelyek fennállása esetén a kibocsátó állam a büntetést átalakíthatja. Így „[a]z ítélet átalakításának lehetőségével csupán nagyon szűk körben lehet élni [...] – a kölcsönös elismerés általános célkitűzése miatt”, „[amely] végső soron abban áll, hogy a jogerős határozatnak az Unió egész területén teljes és közvetlen hatályt biztosítson, mivel a külföldi határozat joghatásainak elismerése azt is jelenti, hogy azt a saját állampolgárokat érintő részében is érvényesnek kell tekinteni – és megfelelő, ha figyelembe vesszük az egyes különböző jogi és igazságügyi rendszerekbe vetett kölcsönös bizalmat, amelyet a jogi és kulturális közelségük, valamint az alapvető jogok védelmének való közös alárendeltségük indokol” (a Supremo Tribunal de Justicia [legfelsőbb bíróság, Portugália] harmadik tanácsának 2011. április 13-i ítélete, 53/10.3 YREVR.S2. sz. ügy).

3. A 2008/909 kerethatározat 17. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az nem teszi lehetővé a kibocsátó államban kiszabott tényleges szabadságvesztés-büntetés helyettesítő büntetésre való módosítását, pontosabban a büntetésnek a végrehajtó állam belső jogában foglalt követelmények alapján történő felfüggesztését, ha a kibocsátó állam illetékes hatóságai a saját jogukkal összhangban ezt nem tették meg.

4. Az utolsó kérdést illetően az eljáró bíróság úgy véli, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekre nemleges választ kell adni. Abban az esetben azonban, ha a Bíróság nem osztaná ezt a nézetet, az eljáró bíróság azt a választ javasolja adni, hogy a végrehajtó államnak tájékoztatnia kell a kibocsátó államot a terhelttel szemben kiszabott szabadságvesztés-büntetés felfüggesztésének lehetőségével kapcsolatos álláspontjáról, mielőtt e büntetést a belső jogával összhangban átalakítaná, a 2008/909 kerethatározat 12. cikkének (1) bekezdése értelmében, valamint e kerethatározat 13. cikke és 17. cikkének (3) bekezdése alkalmazásában, mivel ebben az esetben a kibocsátó állam vagy elfogadja e rendelkezések alkalmazását, vagy visszavonja a tanúsítványt.

[omissis] [A nemzeti eljárással kapcsolatos megfontolások és melléletek]

*

Vila Nova de Gaia,

bírósági fogalmazó

Elektronikus aláírással ellátva: 2024. március 19.